

வாழ்மலர் கிளை முரசு

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

முத்து

77

ஏற்பு-புஷ்டி
அருக்காத்து
ஏன்னை?

பிள்ளைகள்
ஒன்றியத்தில்

மனைவியர்
மத்தியில்
இரு
கணியப்
- அமெரிக்க
சஞ்சிகையின்
ஆய்வு-

அப்பார்ட்
துணையப்பா முதல்
காமினீ வரை

பிள்ளைகள் ஒன்றியத்தில்

பிரபு கவுத்தத்துறை

சூப்பர் சுற்றா!

த
ப
க
வ
ல்

அமெரிக்காவில் கல்போர்னியா மாநிலத்தில் உள்ள மேர்னா டெல்ரே கடற்கரையில் ஜோ கறுஷோ என்பவருக்குப் பயங்கரமான சுறா தாரிசனம் கிடைத்தது. முதலில் அவருக்கு தன் கண்கள் மீதே சந்தேகம். பின்னர் அதிர்ச்சி. ஒடிப்போய் ஊருக்குள் சொல்லி ஆட்களை அழைத்துவந்து காட்ட எல்லோருக்கும் பயம் கலந்த ஆச்சரியம்.

இந்த சூப்பர் சுறாவின் நீளம் 17 அடி 3 அங்குலம். எடை 4500 இறாத்தல். பலரை கடலில் சுருட்டிச் சாப்பிட்ட பயங்கர வெள்ளைச் சுறாவாம் இது. ஊரே திரண்டு மடக்கிப்பிடித்து முச்சை நிறுத்திவிட்டார்கள். பிறகுதான் நிம்மதிப் பெரு முச்சு!

நாம் இருவர்—நமக்கிருவர் இரட்டையரை மனந்த இரட்டையர்

இரட்டையரை இரட்டையர் மனந்துள்ளார்கள். இந்த அதிசய ஜோடிப் பொருத்தம் வரு மாறு:

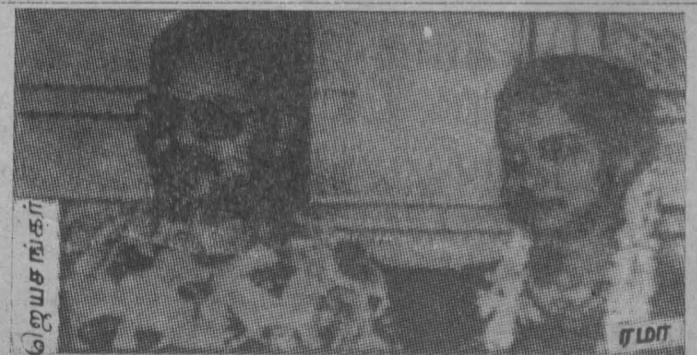
இந்தியாவின் கேரள மாநிலத்தில் ஏர்ணாகுளம் ஏலூரைச் சேர்ந்த வாக்தேவன் பிள்ளையின் மகள்கள் ரமா, உமா இருவரும் இரட்டையர்கள். இருவரும் அசப்பில் ஒன்றுபோல இருப்பார்கள். அதிக வித்தியாசம் தெரியாது. இருவரும் பிஃ.எஸ்.வி.பட்டப்பட்டில் முதல் வகுப்பில் தேர்வு பெற்றனர். இப்போது உமா கம்பியூட்டர் படிப்பும், ரமா எம்.எஸ்.வி.பட்டும் படித்து வரு விரார்கள்.

இரட்டை சோதாரிகளான இவர்களுக்கு பெற்றோர் வரன் தேடினார்கள். இருவரையும் ஓரே விட்டில் சோதார்களுக்கு கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று

என்னினர். ஏனெனில் ரமாவும், உமாவும் பிறந்தது போலவே எப்போதும் இணை பிரியாமல் வளர்ந்தார்கள். திருமணம் அவர்களைப் பிரித்துவிடக் கூடாது என்று வீட்டார் விரும்பினார்கள். அவர்களுக்காகத் தகுந்த வரன்களைத் தேடி அலுத்துப்போன நிலையில் பத்திரிகை களில் விளம்பரம் செய்தார்கள்.

அப்போதுதான் உமா, ரமாவைப் போலவே ஒரு இரட்டைச் சகோதரர்கள் பெண்டேடிக் கொண்டு இருந்த விபரம் தெரியவந்தது. அவர்கள் பாலக்காடு அருகே

(தகவல்-
இந்திய நிருபர்
மருவுல)

வாரமலர்
தினமுறை

அன்று முறசில் வந்த நிலா!
இப்போது கல்யாண உலா!!

அமெரிக்க இணைஞர் 'இதேன்' என்பவர் இதோ நானே உன் இராஜகுரான் என்று முந்திலிட்டார். நாலுகால் அழகியின் தீயத்தில் நாற்காலி போட்டு அயர்ந்து விட்டார். அவர் யடியில் அழகி அமர்ந்து விட்டாள். இனி டும் டும் டும் கல்யாணம், வாழ்க் மனமக்கள்!

வசதியான
உயரம்

உள்ள பள்ளிபுரம் வாக் தேவன் நாயருடைய மகன் களான விஜயசங்கர், ஜெய சங்கர். இவர்கள் இருவரும் துபாயில் பணி புரிகிறார்கள். இரு வீட்டார்களும் சந்தித்துப் பேசியில் விஜய சங்கருக்கு ரமாவும், ஜெய சங்கருக்கு உமாவும் ஜோடி சேர்க்கப்பட்டனர். இந்த அப்பவ ஜோடியின் திரும்

எம் கடந்த அக்டோபர் 24ல் (24/10/94) நடந்தது. திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சமிக்கப்படுகிறது என்பார்கள். இது இவர்களைப் பொறுத்தவரை உண்மை தான் என்று உறவினர்கள் வியப்பட்டிரார்கள்.

அமெரிக்காவில் டல்லாஸ் மாநிலத்தில் ஒரு விரு விடுதி. அங்கு காவல்காரிகள் இருப்பவர்களின் அவர் நெஞ்சை நிமித்திக் கொள்ளுவதால் இவ்வினால் உவக்கேயே அவ்தான் உயர்மான காவல்காரன்.

7 அடி 6 அங்குல உயரம், எடை-400 பவண், 42 அங்குல அளவுக்கு நெஞ்சை வரிக்கும் பயிற்சியும் அவருக்கு தெரியும்.

விரு விடுதியில் நடைமாடும் பெண்களுக்கு கல்வியில்தீவு என்று அனுகூலமாக கண்! அனால் கல்வின் வேலீச் சபலப்படும் ரகமால். சேர்ந்து நின்று புகைப்படம் எடுக்க மட்டும் நடைப் பெண்களுக்கு போனால் போகட்டும் என்று அனுமதி கொடுப்பார்.

விரு விடுதியில் வேலை என்பதால் கராத்தே கற்றும் வெத்திருக்கிறார். வரப்பு முறையால் வசதியாக கவனிக்க உதவும்.

இந்தியில் ஏ.ஆர். ரத்யான்

வாயு வெளியேற்றுவதை ஏது குறித்து முதல் ஒரு பொறுப்பு நடைபெற்று விடும்படி வெளியேற்று வாழ்வதை என்று அழைக்கின்றன.

சூர் விசுவா

മിരിക്കണ്ണി

ОЧЕНЬ ИЗДАЮ УДИВЛЯЮЩИЕ КНИГИ 922-923
УЧЕБЫ ВСЕХ СПЕЦИАЛЬНОСТЕЙ, ЗАСЛУЖИ-
ВАЮЩИЕ СЕГОДНЯ ГЛАВЫ.

மீனாடு (புதிய)

‘ஏதோ தனியான்’ எடுத்து பூசை செய்த அடி வள்ளிய ஆபாவானம், கீழ்க் கீழ்க்கு நீண்ட முறையில் அவசிரியமாக என்ற மத்தைக் கொடுவினாலோ உத்தர அஞ்சிகள்.

பிரபலத்தின் வருகீ

காலதான் அழகை முடியாத காலமிடையே சொல்லுமென்ற காலமென்று நம்பு, விரும்புவதைப்பற்றினால், அமெரிக்கை ஒரு வகை சொல்லும் பல்கலை இயல்களைப் பற்றித் தானால் ஏதும்தான். சொல்லும் பல்கலை இயல்களைப் பற்றித் தான் என்று நம்புவதும் இது விதமாகவே இல்லை என்று நம்புவதும் இது விதமாகவே இல்லை. எனவே இயல்களைப் பற்றித் தான் என்று நம்புவது விதமாக இல்லை.

• ๒๖๙

முதல் சிகிச்சை மூலம் அதற்கு தாழ்ந்திரமாக அறிமுகமாக
கீழ்க்கண்ட படிகள் முன் கொண்டுக் கொண்டுக்கொண்டு வருவது
விரோதம். தொடர்த்து இரண்டாகு கொண்டுமியசூழம், கணம்
ஒன்றாகவிரும் நாத்தி நீண், கணங்கள் ஏற்பாடு மூன்றாகவிரும் என்கின்ற
மீண்டும் நாத்து கடு கிராஸ்.

ஸ்ரீ பிரியாவின் ‘விடுதலை’
 கட்டும் காலிங் தமிழ் ராஜ்யாஸை நிறுவனம் செய்துகொண்ட
 பின்னர் தொழிலாளர்களுக்கு உறுப்பினருத்தார் ஸ்ரீ பிரியா ஒரு
 குழுத்தாலும் காலாகிய பின்னர் இப்பொது மன்றமும் அரசாங்கம்
 கூறும் காலம் செலுத்த நோட்டுவிடுவதாக
 ஸ்ரீ பிரியா இப்பொது இங்குவது விவராயை அடிக்காட்டி நோட்டுவிட்டிருப்பார்கள். ‘விடுதலை’ என்ற பெயரில் இரவு இங்கும் நோட்டுவிட்டிருப்பது காலாகியாக நான் உத்திரவுக்காரி.

‘வேட்டிய மாசுக்குக் கட்டு’

193 கலை முறை விளைவுகள் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை விட விரும்பும் வகையில் இருக்கிறது.

ଫୋର୍ମିଲ
ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ କରିବ
ଏଲିମ୍...!

தென்றவாசன வெளியே
கொல்லிகளைக் கீழாகவிட
உபயூக உடல்தடத் தடுப்பதை
முனையும்கான மீதும் ஏதுமிரு
ஏதுமிரு
பத்து அப்புக்கு தடுப்புமின்மீது
நீதிசுதாரத் காலி செல்லவே
குறைவை முறைக்கான். பின்னது
கூருமை செல்லவே வாய் சொல்ல
ஏது குறைக்க ஏதுமிருமீ
பிரதிக் குறைக் கூறுமை கூறுமை
ஏதுக் கூறுமை கூறுமை குறைக்

முன்று வேடங்களில் சுத்யராஜ்

ஏதாவது கொயல் குறிப்பை தடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அரசு முப்பக்கூல் வெற்றியாக உடல்நோய்த்துவம் அடையிடப்பட்டு வர்க்கிறது என் 'முப்பக்கூல்' பட்டத்தில் விவரத்தையும் நடத்துகிறது. முத்து பட்ட விவரம் கிடையாது. வேலை சுதாரங்கள் வேலை வெள்ளியில் அடைகின்றன என்று திட்டமிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கொண்டு வருகிறேன்.

《五五庚申歲》上集

பிரசாந்தன புதுப்படிய்
பிரசாந்த நடவடிகை ஆயுதன் பாதுகாப்பு விவரங்கள் அவர் நடவடிகைகளில்
உள்ள பிரசாந்த நடவடிகைகளை விவரிதிசூலமாக விடுவது

‘குணாக்கம்’ படத்தை அடிக்கால நியாயராஜன் இயக்கவேரருக்கு புதிய படம் படிக்கப்பட்டி பாடு. இதில் சுதாநாயகன் வேறு காத்தியவும் மிருசாத்தித்தான் தலையிற் தென்றுள்ள துவிய கீழு மொழிகளிலும் தொராதும் படமோட்டிப் பாடு ஏதுக்கூடும்.

விளை விளை விளை விளை விளை விளை விளை

சாலகு-சால சுவையான தகவல்கள் | மின் பேரவை வெள்ளூர் மாவட்டம் | சென்றீர்கள்

தென்ற பற்றி அந்தகொண்டு விடாது அதனால் கண்ணப்படும் மூலம் என்று இதோ சில தகவல்கள்:

தெரிய வரும் முறியா ராதாகா- கோவிடாய் 14 முதல் 20 முதல்
மீண்டும் வரும் தயத்து பெற வாய்கும் அது முதல் மத்தும் ஏற்கும் 400.
ஈன் கண்ண வரும் வரும் குடும்பங்களில் அடிக்கால் கிடை விநாய்கள் குழா
அங்கே கெட்டுக் கொண்டு வரும் செயல்கள்.

கிரு க்கு (புதும்)

இந்த நிறைவேசில் அந்தப்பாட்டுமுதல் மனையின் உரிமைகள் அந்தமுறை
நடவடிக்கை என்று சம்பந்தம் நடத்துமிருந்து விழுங்கினால் வீணாக
ஏதாக கூற வேண்டும் அங்குள்ள உரிமைகள் முதலாக கொடுக்க முடிக்கு வீணாக
வைத்துவிட்டார்கள். அதை குறைஞ்சி வெளிக்குத்தாராம்.
அவத்தும் விடைத்தாம் வாஸ்திக் கொண்டு திருப்புவியாக

(என) காதல்

பனித்துறி
மேல்
பொறிக்கப்பட்ட
பொன் எழுத்து!
குறிசூப் பூவில்
நெறிசூப் பூவில்
நெறிசூப் பூவில்
நாலகாரம்!

கதிரியக்கமில்லாத
கிரகத்தில்
கட்டி,
குடிசைவான
தாஜமஹாவ்!
கற்பகவீன்
கற்பகவைக்குள்
காவங்கியாகி
காவிப்போன
கதி
வாவிற்களின்
வாணத்திற்கு
முற்பட்ட
மிலவிசைக்களின்
ஏசங்கள்
பாங்குவு அங்முதாக
குநாகல்.

கற்பிழந்த பூக்கள்!

மனசிறைக் கிரித்து
பட்டாம் பூசியாய்
அந்த நன்றியில்
நந்தவத்துத்
கால பதித்தென்.
மேத அவலங்கள்
இல்லா வாளியிருந்து
நடசத்தாக்களே
மதையானதுபோல்
ஏன்கிறுந்தோ
கித்தனை மின்மினிகள்!

காத்திருப்பேன்...!

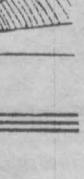
சீரிகாலத்தை
மருந்து
நிகழ்காலத்தை
கவிதைகளாகி
உக்காக என்றும்...

—
உயிரோம்
தீவசரி
ஆலோம் கீசக்கும்
உள்ளிவைகள்
கனவகளாகி
மாதங்களை விழுங்கி,
—
புயல் வரும்
தெருவில் -நி
நடந்து வருதையில்
'செக்கிச் போன்றில்'
கிழுவில் நின்று
உரைங்கள் உறரந்து.

—
குநிதியின் வாடையை
நந்தகத்தில் நாற்றமதை
தஞ்சும் முகர்ந்து
மங்கங்களி டெட்டு
பதுக்கு குழியிலுள்
திருங்கியிருந்து.

—
சமாதங்க நீர்போல்
கண்சிமிட்டும் நேரமலில்
புள்ளியாய்த் தெயும்
உத்தைப் பாங்கு
தீவுபோல்
தெய்ந்து என்றது
ஏதார்பால் நீர்த்து
ஒட்டியிட்டும்
உரைங்கள் உறட்டும்
உரையும் மனோ.

தீவிர்க்கால மனோ.

நிலவின் கனவில்

கோயில் சந்நதி போம் நின்று
குங்கும் திலகம் நீ தந்தாயு
வாழுவில் சேர்வோம் நாம் என்றாயு
வாழுவை மிரித்து நீ நின்றாயு
காதல் என்பது பொய் தானா
கனவுகள் யாவும் சுதி தானா?
தீசையை மாற்றிய காரணமே
உன் திருமன அதும்பில் மாற்றமாம்
காலத்தின் மெய் எனக் கலந்துவனே
கனவிர் துளிகள் உள்கு எதற்கு
உன் கல்லறை மீது பூ எதற்கு
காலம் உள்கு பதில் கூறும்
காதல் உலகம் கவி பாடும்.
தெ. ஸோஜனா-தொழும்பு-15.

நுளம்பு

நோய் கொடுக்க ஊசிபோடும்
நூதனமான வைத்தியர்.
ஶாக்கடை கலாசாலையின்
திறமைகிக் பட்டாரி! ராகில் ஏ. காசிம்
மன்னார்.

வேண்டா...ம்!

வாளம்
வேண்டாம் அங்கு
வாசல் கீல்வை!

..

மேகம்

வேண்டாம் அங்கு

மெத்தை கீல்வை!

..

மின்னல்

வேண்டாம் அங்கு

யனங்கள் கீல்வை!

..

விரனவில்

வேண்டாம் அங்கு

வாத்தியார் கீல்வை!

..

பௌரணமி

வேண்டாம் அங்கு

மகளிர் கீல்வை!

..

நிலவி

வேண்டாம் அங்கு

குளிகும்!

..

நூரியன்

வேண்டாம் அங்கு

சுடுமூடு கீட்டாரு!

..

நூரியன்

வேண்டாம் அங்கு

நூரியன்!

..

நூரியன்

வேண்டாம் அங்கு

நூரிய

"அன்பின்று கொட்டு முரசே! - அதில் ஆக்குங்டாமின்று கொட்டு; துப்பவக்க யாவும் போதும்-வெறுது சூதப் பிரிவுகள் யோனால்."
-மகாகவி பாரதியார்-

பாப்பா முரச சிறுக்ஷது

வெகுகாலத்திற்கு முன் துர்க்குபுரி என்ற நாட்டை குலசேகரன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் ஒரு கேள்கை பிரியன். நாட்டை மந்திரிகளின் பொறுப்பில் விட்டு விட்டு, நன்கு சாப்பிட்டுக்கொண்டும், இசை, நாகம், நாட்டியம் போன்ற கேள்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டும் இன்பமாகப் பொழுதப்பு, போக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் வேறு எந்த வேலையும் செய்யாமல் இருந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு ஆய்வர்ப் பாந்துவ அனுபவத்துக் கொண்டிருந்தது அவன் உடல் பருத்து விட்டது. இதனால் அவனுக்குப் பல விதிகளிலும் சிரமமாக இருந்தான்.

தன் உடல் இப்படி குண்டாகி விட்டதே என்று கவலைப்பட்டான் குலசேகரன். மெலிந்த உடல் உள்ளவர்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவனுக்குப் பொறாமை ஏற்பட்டது. முடிவாகத் தன் உடலை மெலிய வெப்பவஞ்சு இந்த நாட்டில் பாதியைத் தருவதாகவும், மெலிய வைக்கும் முயற்சி பயனளிக்காவிட்டால் அவருக்கு மரண தண்டனை என்றும் அறிவிப்புச் செய்தான்.

தண்டனைக்குப் பயந்து எவரும் குலசேகரன் மெலிய வைக்க முன்வர வில்லை.

நாட்கள் ஓடின.

வியுதத்தைக் கேள்விப்பட்டு குலசேகரனின் உடலை மெலிய வைக்க, பக்கத்து நாட்டில் ரிருந்து வசந்தானந்து என்ற யோகி ஒருவர் வந்தார்.

"யோகியாரே! மன்னருக்கு நீ

இல்லாவிட்டால் இந்த முப்பது நாட்களும்

காண்டா மிருகம்

* காண்டாமிருகத்தில் எத்தனை வகை உள்ளது? ஜந்து வகையான காண்டாமிருக்கள் உள்ளன. இவற்றில் மூன்று வகை மட்டுமே ஆசியாக கண்டத்தில் உள்ளன. மற்ற இருவகைக் காண்டாமிருக்களும் ஆபிரிக்காக கண்டத்தில் காணப்படுகின்றன.

* காண்டாமிருக வகைகளில் எது பெரியது?

ஆபிரிக்காவில் காணப்படும் வெள்ளை காண்டா மிருகங்கள் தான் உருவத்தில் பெரியது. 1.5 மீற்றர் உயரமும், 4.5 மீற்றர் நீளமும் வளரக் கூடிய இவற்றின் எண் 3 தொன் இருக்கும். (ஒரு தொன்=1000 கிலோ)

* காண்டாமிருக வகைகளில் எது சிறியது?

ஆசியாக கண்டத்தில் காணப்படும் சமத்திரா காண்டா மிருகங்கள் தான் உருவத்தில் சிறியவை. இவை 1.5 மீற்றர் உயரம் வளரும். என ஒரு தொன்தான்.

* காண்டாமிருகத்தின் கொடுப்பு எதனால் ஆனது?

முடிபோன்ற மெலிய நார்களால் ஆனது. தற்காப் பிற்கும், மரங்கள் கிளைகளை ஒதுக்கித் தள்ளும் இந்தக் கொடுப்பு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

* இது சேந்தில் பாலுவதேன்?

இதற்கு வியர்வைச் சரப்பிகள் விடையாது. உடலின் பெப்பம் வியர்வைகள் வளையேறும் வசதி இதற்கு வில்லை. அதனால் கடும் வெப்பத்தில் இருந்து தப்பிக்க சேந்து நீரில் புரஞ்சு.

வினாடி வினா

1. ஒன்றுக்கும் உதவா பை எது?
2. இதை ஓட்டுவதற்கு பயிற்சி தேவையில்லை. எதை?
3. பேனுக்கும் பிரச்சினைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்ன?
4. மேலே போகும் 'கை' எது?
5. ஒரு எழுத்தில் திருவள்ளுவர் மறைந்திருக்கிறார். எந்த ஊர் அது?
6. எல்லோருக்கும் பிடிக்கக் கூடியது ஒன்று கூறு?

விடைகள்

ஒருமூலாக இரு கை கை, ஒரே மாதம் (வருடம் மட்டும் வேறு) ஜப்பானில் பயங்கர பூம்பங்கள் ஆறுமுறை தோன்ற ஜப்பானிய நகரங்களை அழித்தன. 1.9.827, 1.9.859, 1.9.867, 1.9.1185, 1.9.1649, 1.9.1923

பர்ஸ்ஸா எம். இஸ்மாயில்-கொத்தான்தீவு.

யோ கி யி ன் ஸை

காடுக்கப்போகும் மருந்துகளை எங்களிடம் காட்ட வேண்டும்" என்றார் மந்திரிகள்.

"நான் சிகிச்சையளிக்கும் முன் நோயாளியின் ஜாதகத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தான் சிகிச்சையளிக்க முடியும்" என்றார் யோகி.

உடனே மன்னனின் ஜாதகம் கொண்டு வரப்பட்டது.

அதைப் பார்த்த யோகி, "மன்னனின்

என்னை உங்கள் பாதுகாப்பில் வைத்திருங்கள். சிறையில் வேண்டுமானாலும் கூட அடைத்து வையுங்கள்." என்றார் யோகி. மந்திரிகளும் அவ்வாறே செய்தனர்.

ஆனால் மன்னனுக்கோ யோகியின் பேச்சில் முழு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே தன் மரணத்தை நினைத்துப் பயந்தான். சாப்பாடு, கேள்கைகள் என்று எவ்வளவு அனுபவித்தானோ அவை

மன்னன் இரக்கவில்லை. ஆகவே பொய் ஜோசியம் சொன்னதற்காக யோகியை இழுத்துவரச் செய்தான் மன்னன்.

"ஓய் சியா! நான் இன்னும் உயிரோடு தான் இருக்கிறேன். உன் பொய் ஜோசியத் திறகு தன்னை கொடுக்கவேண்டும்" என்றார் மன்னன்.

யோகி மெல்லப் புனரைக்கு என்று என்கு நீங்கள் பாதி நாட்டை அல்லவா

உங்களைக் கண்ணாடியில் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். அதன்பிறகு நான் பரிசு குரியவளா? அல்லது தன்னைக்குரியவளா? என அமைத்தியாகக் கூறினார்.

மன்னன் திகைத்துப்போய் தன்னை முழுமையாக நிலைக் கண்ணாடியில் பார்த்தான். அவனுக்கு ஆசியம் தான் யான் போல் பருத்திருந்த உடலா இப்படி மெல்லிந்திருக்கிறது? நான் நானே தானா? என்று தீக்கத்து தன்னை ஒருமை கிளிப்புப் பார்த்துக்கொண்டான்.

"யோகியாரே! உம்மால் இது எப்படி முடிந்தது?" என்று கேட்டான் மன்னன்.

"முடிந்து எப்படி என்று அனுபவித்து உங்களுக்கும் தெரியும். ஆனாலும் சொல்கிறேன். மரணத்தைவிட மரணையும் ஆணை உருக்குவதைத்து விடும். அந்தப் பயத்தைத்தான் உங்களுக்குச் சிகிச்சையாகக் கொடுத்தேன். நீங்களும் மரணத்தை நினைத்துப் பயந்து பயந்து சாப்பாடு, கேள்கை, உல்லாசம் என்று உங்கள் பருமனிறுக்க காரணமாயிருந்த அத்தனையையும் கவுரத்தீகள். அந்தப் பயத்தைவும், கவலையாலும் உங்கள் உடல் மெலிய ஆரம்பித்து இன்று சரியாகி விட்டது" என்றார் யோகி.

மன்னன் பெரிதும் அகமிழ்ந்து அவரது அறிவுத்தனைப் பார்த்தினான். வாக்குக்கொடுத்தது போலவே, தனது நாட்டில் பாதியை யோகிக்கு கொடுத்தான். யோகியோ, பெருந்தன்மையுடன் அந்த நாட்டை அவனுக்குக் கொடுத்து,

மன்னா! நீங்கள் எனக்குச் செய்வதாக இருந்தால் ஒன்றே ஒன்று செய்யுங்கள். அதாவது நீங்கள் கூக்கோக்களையும், கேள்கைகளையும் குறைத்து வாழுங்கள். அத்துடன் சுறுசுறுப்பாகும் நீங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் உங்கள் உடல் ஆரம்பித்து என்ன மன்னன் மன்னன்.

"மன்னா! அது ஜோசியமல்ல. அதுதான் நான் செய்த சிகிச்சை. முதலில் போய்

"அப்படியே செய்கிறேன்" என்றான் மன்னன் குலசேகரன்.

கிருமலால் நடந்த விபர்தம்

கி.பி.1799ல் நெப்போயின் போன்டை பிரெஞ்சு தளபதியாக மத்திய கிருக்கில் போர் நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது ஜாபா என்ற இடத்தில் 1200 தூருக்கியர்களைக் கைது செய்தார். பின்னர் அவர்களை விடுதலை செய்ய நினைத்தார். இதைத் தனது மேலதினாரியிடம் சொல்ல முயன்றபோது அவருக்குத் தீவிரன்று இருமல் வந்தது. உடனே MASACRE TOUX என்று பிரெஞ்சு மொழியில் சொன்னார். (துமில் இதன் அர்த்தம் 'அட சனியன் பிடிச்ச இருமலே') இந்தச் சொல் நெப்போயினுக்கு அருகில் இருந்த உதவித் தளபதிக்கு MASSACRETOUS என்று கேட்டது. (இந்தச் சொல்லிற்கு எல்லாரையும் கொல் என்று தமிழில் பிடிப்பட்ட 1200 தூருக்கியர்களும் பிரெஞ்சு சிப்பாய்களும் பிடிப்பட்ட 1200 தூருக்கியர்களும் பிரெஞ்சு சொல்லிற்கு எல்லாரையும் கொல் என்று தமிழில் பிடிப்பட

விடியலை நோக்கி.....!

-சேத்துர் எஸ்.பக்ரதி-

“**ట్రిమ్ క్రూతానికి ఇంక ఎన్న చెయ్యు కిట్టు ఇరుక్కిరో**” ఎన్నఱవారే అలువల కండ చెసవలతర్కాక భోగ్తె మాట్టిక కొణట్టు వంత ప్రిశసనొ సుపావినీ పినొనాలుప పిటిత్తు ఇమ్మతానీ. అతు వఱై ప్రిశసనొవినీ టయరియాప పటిత్తుక కొణట్టిరున్త సుపా టయరియా మేషచెమ్తు వఱత్తువిట్టు ‘ఓన్ జ్ఞాయిల్ లెల్లెయ్’ ఎన్నాని. “ఎన్ ఎన్నోట టయరియాప పటిస్చో” అవస్త పొయిక కోపత్తుతానీ కెట్క, “సుమా ఎట్టుతుప పార్తుతోనే. అతు నీరియ కవితా కవితుయా ఇరున్నిశ్శ. బెపా ఇంటరాసిం అతుతాన పటిస్చేం.” అవస్త కురువుమ అవస్త త కాతెత్త త్రిక్కినాని.

சுபா வேண்டுமென்றே “ஐயோ அத்தை” அல்லனாள். பிரசன்னாவின் தாய் “என்ன என்னமீடு சுபா” என்றவாறே ஒழிடுவந்தாள். “அம்மா காலங்கர்த்துால் இந்த சுபாவுக்கு வேற வேலை இல்லையா? அதோ பாருங்க மாமி பாத்திரம் விளக்கிறா. ஒரு வெறல்ப் பண்ணவும்னு நினைக்காம் வாளனாவிலில் ஒலிபரப்பாகிக் கொண்டிருக்கும் பாதலுக்கீற்றுப் புபா கார்பாத்தை வாவக்காக ஆட்டி தாளம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். கால்களைத் தழுவியிருந்து வெள்ளிக் கொலுசுகளும் ஜதிபாடத் தொடங்கியது.

இங்க என்னோட டயர் படிச்சுக்க கொண்டு இருக்கிறா பிரசன்னா முறையிட்டான். “இதுதப்பா அத்தை? பிரசன்னா யாரும் இல்லையே, என் சொந்த அத்தான்” கபா சினங்கிளாள். பிரசன்னாவின் தாய் போது ஆசையுடன் வாங்கி சுபாவின் கால்களில் மாட்டிவிட்ட கொலுக்கன். பிரசன்னா அருகில் இருந்தாலும் அவனுடைய நிலைகளுக்கு சுபாவின் மனதில் என்றும் பசுமையாகவே இருக்கும்.

“கடவுளே சின்ன வயிலேர்ந்து இப்படி
வயது வந்த பிறகும் உங்க சண்டை
இயாதா” கேட்டுவிட்டு அவள் சென்று
விட்டாள்.

“வெல்வல்வ” சுபா கண்களை உருட்டி
உக்கு மற்கு அழுக தாமிழ் எழுதி

உடனடி மிகத்து அழகு காட்டிவிட்டு வருவான். “அடிக்குறை” கையை ஒங்கிய பிரசன்னா சிரித்தான். “வார்ரேன்மா” என்றுவன் எதிர்விட்டு வாசற்படி மில் நிறுத்தும் கூபணவெப்பார்த்துக் கைகளை அசைத்து விடுவதைப் பெற்றான். சுபாவும் கைகளை அசைத்தான்.

பிரசன்னாவின் மாமன்மகள்தான் சுபா. அவன் ஒரே பெண், பிரசன்னாவும் ஒரே பையன். சின்ன வயதிலேவே தந்தையை இழந்துவன். அவனுக்கு தாய், தந்தை எல்லாம் தாய் மீண்டதிதான். சின்ன வயதிலேவே பெர்கோர்க்கு இருக்கு. சுபாவை கூட்டி கூட்டு போய் அவ கேட்கிறதை வாங்கிக்கொடுப்பா!”. அம்மா சொல்ல, பிரசன்னா சந்தோஷமாய்த் தலையசைத்தான். “சுபா நீ என்றைக்குமே அழகுதான். அதுவும் சாரில் பார்க்க என்னோட கண்கூட பட்டுடேம் போல இருக்க.

சனம் சுற்றுவதையே பெற்றார்கள் பிரசன்னாவுக்கு சுபா என நிச்சயித்து இருந்தார்கள். பிரசன்னா சுருளான கேசமும் நேரான நாசியும் மித்ப்பான உன் எல்லாருமே பார்க்கிறான்க். மாமிக் கிட்ட சொல்லி திருஷ்டி குழிக்கணும்.” என்றவனைப் பார்த்த சுபா “நங்க மட்டும்

卷之三

நடன் ‘கல்கழவு’ பஸ்ஸினுள் வித்துக் கொண்டிருந்தேன். குருநாகலிருந்து வல்குமவு, போய்ச் சேர்வதற்குள் குடல் துங்கி, வாய் மூலம் வெளியேற்றனாலும் சுசிரியப்பட்டத் தேவையில்லை. அவ்வளவு நேரத்தில் ஜனங்கள் திறந்து ‘புபுக்’ கென்று வாந்தி எடுத்தாள். பின்னால் இருந்துவர்கள் ஏதோ முனிமுனுத்தபடி ஜனங்களை அவசரமாக இழுத்து முடினர். இந்த நேரத்தில் தானியே இவள் வந்திருக்கக் கூடாது.

பட்டைய, மாலை உறவுத் தனி பண்ணத்தால் நெரிசலில் வேர்த்துக் கொட்டியது. ஸ் புறப்படுவதற்கு இன்னும் பத்து மிடங்கள் இருப்பதால், அன்றைய தீவிரகையாவது பார்க்கலாம் என்றால் ஏருகில் ஒரு மங்கை, கலைரித்து படிக்க படியாது. படக்கடாத இடத்தில் பட்டு உடுமே என்ற அச்சம் வேறு. ஜன்னலோராட்டில் வசதியாய் அமர்ந்து, வெளியே பிரிக்கன மேய விர்டேன். ஒரே பரப்பு, நஞ்சுமிக்ஞும் அவசர நடைகளும், பஸ்ஸில் பயனம் கூட செய்க்கூடியது. வல்வைத் தீவிரமால், சிலர் பேசிக்கொள்வதும் கேட்டது. அவள் வாந்தி எடுத்த கண்பில் விரித்திருந்தாள். நெற்றி முழுக்கி விரியவை தீடுகேன். அப்போது தான் அவளை கூர்ந்து கவனித்தேன். ஒரு பத்தொன்பதை நிச்சயம் தாண்டி முடியாத வயது. இள நீல நிறத்தில் சலவார். அற்புதமான தெய்வீகம் ததுமிழும் முக்கு. குறை கூற முடியாத அழு. கவர்ச்சியிலும் வெரு அடக்கமாய் தெரிந்தாள். உள்ளனசில் அபிக்க முடியாத

என்னவாம் ராஜாவாட்டம் இருக்கிற்கூட
என்றால்.

கண்ணாடி வளையல் கலெக்டாம் அட்டி சுபா கேட்க 'என்ன சுபா இது. பாயும் போயும் வெறும் கண்ணாடி வணையல்?' என பிரசர்னனா செல்லமாய்க் கிடிந்து கொண்டே வளையல்களை வாங்கி வளைது கரத்தில் மாட்டினான். மிகவும்

பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரசன்னா மனம் நிறைய பூரிப்புடன் அதைப் பத்திரப்படுத்திக் கொண்டான்.

அந்த இனிய நினைவுகளுக்குள் புதைந்திருந்த சபா ஏதோ சத்தம் கேட்டு அவசரமாய் வெளியே அவள்து அத்தை ஓடிவந்தான். அழுது புலம்பிக் கொண்டிருக்க

கொண்டு வந்திருந்தார்கள். காலையில் போட்டிடி நந்த 'வெளேர்' என்றிருந்த வெள்ளை ழோட் இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்தது. உடல் எங்குமே இரத்தம். பிரசன்னா அடையாளமே தெரியாதவளாக மாறியிருந்தான். மயக்க நிலையிலிருந்தாலும் வலி பொறுக்காமல் "ஜூயோ அம்மா ஆ..." என பிரசன்னா சனஸ்வரத்தில் முனிக்க கொண்டிருந்தான். டாக்டர்களும், தாதிமாரும் பதுட்டத்துடன் பிரசன்னாவைப் பார்த்தார்கள். பிரசன்னா அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டான். மனச்க்கு மிகவும் நெருக்கமானவன் அன்பானவன் சொந்த மாமன் மகன் அவன் படும் வேதனைகளை கண்களில் நீர் நிறைய வெறித்தான் சுபா. அவனுக்கு தலை சுற்றுவது போவலிருந்தது. தாயின் தோள் மீது மயக்கமாய்ச் சரிந்தாள்.

வாரக் கணக்கில் மயக்கமாயிருந்த
பிரசன்னா மெல்லக் கண்களைத் திறந்துள்ளன.
அம்மா, மாமா, மாமி, உற்றார், உறவினர்,
நண்பர்கள் அனைவரினதும் அன்பான
விசாரிப்புக்களை ஏற்றவனது விழிகள்
சுபாவுவதைத் தேடின். “சுபாவுக்கு ஜுமரய்ப்பா
அதனால் வரல்லை. நாளைக்கு நாம்
வீட்டுக்குப் போறம்” தாய் மீண்டுமிதான்
சொன்னாள். டாக்டர்ஸ் மட்டுமல்ல அனை
வருமே பிரசன்னா பிழைத்துக் கொள்வான்
என நினைக்கவில்லை. அந்தளவுக்கு அவ
னீது உடல் நிலை மிகவும் மோசமாக
இருந்தது.

காலையில் பிரசன்னா மிகவும் உற்சாக மாய், யாருடைய உதவியும் இன்றி வீட்டை நோக்கி நடந்தான். சுபா வராந்தாவில் நின்று பிரசன்னாவை முறைத்தாள். தலையை ஒருப்பறம் சாய்த்துப் பார்த்தாள். சுபாவைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டவன் அவளது இச் செயலினால் ஏதோ விசித் திரமாய் உணர்ந்த வணாக தடுமாற்றத்துடன் தாலையை நோக்கி னான். “உண்ணன அனிக்கு வைத்திய சாலையில் பார்த்தவுடனேயே யாக்கமாக சரிஞ்சவ அப்பறம்....” தாய் விசும்ப் “கடவுளே” பிரசன்னா அலறினான். “தம்பி சுகம் வரும்னு டாக்டர் சொல்லியிருக்கிறார் கவலைப்படாத்தீங்க” அவனது மாமா ஆறுதல் சொன்னார்.

சுப்பா தனக்குள் ஏதோ செலவிலக
காண்டான். கலவலவென்று சிரித்தான்.
பின்பு சின்னாய்வினான். சுபாவையே பார்த்துக்
கொண்டிருந்த பிரசன்னா நேரம் போவதை
யுணர்ந்தவனாக சுபாவைத் தோன்றுன்
சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டு நடந்தான்.
இருள் குழந்து கொண்டது. நுளைய
உதயமாவது இந்த நல்ல இதயங்களுக்கு
நிதோறுமானாக அமைய்டும்!

வாதாடல்லயா? "இல்ல" "ஏன்?" அவ, கடமீப்புள்ள பொறக்கக்குள்ள ஒப்பரவுண் பண்ணி னாங்க. அதுல மெளத்தாகிட்டா." "இ மை காட்" அப்புறம் நான் ஆதாவாய் கேட்டேன், "நாங்க விருப்பமில்லன்னு சொல்லி அவர்கிட்ட பேசி ஏன் உங்கள காப்பாட்ச காலை"

பேரினன், அவர்கால்ல உழுமட்டும் கதறினன், கெஞ்சினன். “என்ன சொன்னாரு?” “உன்னைப்போல அழகா ஒருத்தி எனக்கு எப்பவும் கிடைக்க மாட்டா, பேசாம் ஒத்துக்கண்ணார்.” “பாலட்ட” என்னையும் அறியால் கவிவினன். அருகில் நின்றவர்கள் ஒருமாதிரியாய் திரும்பினர். “இப்பகலியானம் முடிச்சி ஏத்துண வருமாம்?” “ரெண்டு.” முனு நாலு மாச்தத்துக்கு ஒருக்கா வருவாரு, ரெண்டு நாள் தங்கிட்டு போயிடுவார். விழியோமாய் துளிர்த்த நீரை புறங்களில் துடைத்துப்பிட்டான். “தன் மனவிடுப்பம் இன்ன ஒரு தந்தையால் மணம் செய்து வைக்கப்பட்ட பெண் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களிடம் முறையிட, அத்திருமணத்தை இரத்துச் செய்யும் படி பணித்தார்களோ”, அவர்கள் வழிமுறை களை பிள்பற்றும் ஒரு முஸ்லிமா இந்தப் பச்சைக் கிளியை புலியின் கரத்தில்

கொடுத்தான்.
இவள் இலமை உணர்வுகள் நீர் தெளித்து
தன்ன் மாதிரி அடங்கிப் போகவா இவுளவள்
நறவரை விழுந்த ஒலைக்கு தாரமாய் வார்த்தான்.
நீண்ட நேரமாய் எதுவும் பேசவில்லை.
“உங்களோடு பேசுவதை மனசே கொஞ்சம்
இல்லா இருக்கி, நீங்க விரும்பினா உங்கட
அப்ரஸவதங்க ஏதாவது இதவி கேவுப்பட்டா
ஏதாவது இதும்” “விரிவும் நான்கு” என்று

எனக்கு தெருவும். பத்திரிமாய் தன் "பேர்க்கில் வைத்துக் கொண்டாள். "அம்மம்பொல
கட்டிய இஸ்லாஹ்ரட் எண்ட" அவன்
எழுந்தாள். நிலவை சலவை செய்து
போல் இருந்து முகம். பனிலிமுந்த
நந்தவளம் சூரியக்கத்தில் ஜோலிப்பது போல்
பிரகாசித்து விழிகள். "போய்டு வாரன்.
அம்மம்பொல கீட்டதான் வீவு கீட்சா
வாங்க, வீடு பள்ளிக்கு பக்கத்துவதான்."
என் இதியம் உருளி ஓடியது. சின்ன
வயதில் வார்ப்பக்கச்சிறையில் அடைப்பட்டு
சாரும் அவனுக்காக விழியிரண்டும்

இலேசாய் சுரமாயின. இறங்கியவள் கரம் அசைத்தாள். ஜன்னல் திறந்து நாலும் கரம் அசைத்தேன். வெறுமையாய் * இருந்தது மனம். இருள் மெல்ல மெல்ல படர்ந்து கொண்டிருந்தது. அவளை இரக்கிய வேதத்தில் பஸ்ஸில் வேகம் குடுபிடித்தது. நான் திரும்பி பார்த்தேன். அவள் ஒடும் பஸ்ஸை வெறித்துக் கொண்டு நின்றாள்.

வாசமில்லா மலரிது

രാജ് പ്രസിദ്ധ അനുഭബ

சீ. பிடிக்க முண்டியடிப்பதுமாய், மனிதர்கள் நெருக்குப்பட்டனர். மழை வேறு இதோ கொட்டப்போலிருந் என்ன பயிற்சி க்கியு.

எனக்குப் பக்கத்திலிருந்துதான். ஒரு மூல்வியாக இருக்க வேண்டும். பஸ் பயணம் தொந்ததிலிருந்து நெஞ்சைத் தடவுவதும், நெவிவுமாய் இருந்தான். அடிக்கடி தேசிக் காய் கடித்தான். ஒருவேளை “உண்டாகி” இருக்காலோ இப்போது பாவமாய் இருந்து. வாயும், வயிறுமாய் மலூசு புழக்கத்தில் கும்பிடிக் கொண்டு வந்திருக்க வேண்டும். போதாக்குறைக்கு அருகில் நின்றதடியன் வேறு அவளை முட்டி முட்டி நெருக்கிக் கொண்டிருந்தான். அவளின் சங்கடம் புரிந்து எனக்கு, மெல்ல எழுந்து ஜனன வேர் இருக்கையை கொடுத்து. அவளின் சுதாயாக சாயந்து முசுக்கு உள்ளுத்துக் கவாசித்துக் கொண்டாள். ரெட்டிக்காலைப்படைந்து சோர்வாய் இருந்தாள். பேச்கக் கொடுக்கலாம் என்றால், இது ஏற்ற தகுணம் இல்லை. அவள் இயல்பு நிலைக்கு வந்திருந்ததை அவதானித்தேன். ‘வாரியப்பொல’யில் பஸ் கொஞ்சம் தாமதமானது. அந்த இடைவெளிக்குள் அவஞ்சன் பேசவாம் என தோன்றவே, மெல்ல தலை கீழித்து பார்த்தேன். செதுப்புப் போன புன்னகை ஒன்றை உதிர்த்தாள். வாடிப் போன ரோஜாவைப் போல வறண்ட இதற்காலில் அந்தச் சிரிப்பு தோன்றிய மறுகணமே வற்றிப் போனது.

போட்டான். எரிச்சலுடன் உரிய நேரத்திற்கு போக முடியவில்லையே என்ற ஆத்திரக்துடன் பயணிகள் இருங்கின்ற. பஸ்ஸுக்கு ரயர் மாற்றும்பட்டும் ஒரு 'டி' அடிக்கவேண்டும் போல் இருந்தது. அவளையும் கூப்பிட்டேன். மற்றுத்துவிட்டாள். வறுப்புத்தவே

தயங்கித் தயங்கி வந்தாள்.
எதிரும் புதிஞாம் உட்கார்ந்தோம்.
“நங்க எங்க” அவள் முதன் முதலாம் கேள்வி கேட்டாள். ‘மட்டக்களப்பு’ “அப்ப இங்கால்” கல்கழுவ போறன். அங்கதான் மெரி பண்ணிறுக்கின்குத் போல, இலேசான கடை வாயில் அப்பிகிட்டந்த புன்னகை, அதே செத்துப் போன சிரிப்பு, “இல்ல” தொழில்தான் அங்க, என பதிலால் சுற்று சுங்கடப்பட்டான். “உங்கட ஹஸ்பன்ட்

வுல பிள்ளை, “ஓம்” வாய்மௌர்

